

EXPUNERE DE MOTIVE

Convenția privind protecția și utilizarea cursurilor de apă transfrontiere și a lacurilor internaționale, a fost semnată de România și alte state europene la Helsinki în 17 martie 1992 și a fost ratificată prin Legea nr.30/1995. La prima Conferință a Părților (Helsinki 1997) s-a stabilit organizarea unei grupe de lucru care să elaboreze un Protocol privind apa și sănătatea dat fiind incidența serioasă a bolilor asociate apei și presiunea problemelor existente în zona europeană din domeniul gospodăririi apelor, aprovizionării cu apă și a salubrității.

În perioada 16-18 iunie 1999 a avut loc la Londra cea de a treia Conferință ministerială privind mediul și sănătatea, unde a fost adoptat prin consens Protocolul privind apa și sănătatea la Convenția privind protecția și utilizarea cursurilor de apă transfrontiere și a lacurilor internaționale (Helsinki 1992).

Conferința de la Londra a fost asistată de 54 de țări, din care 35 au semnat acest Protocol, printre semnatare numărându-se și România.

Protocolul, primul act legislativ comun atât pentru Comisia Economică pentru Europa a Națiunilor Unite cât și pentru Organizația Mondială a Sănătății, stabilește cadrul juridic și politic de prevenire, control și reducere a bolilor asociate apei prin cooperare strânsă la toate nivelele și sectoarele din interiorul unei țări cât și între state, precum și asigurarea monitorizării bolilor asociate apei și realizarea sistemelor de alarmă și răspuns.

Protocolul are o structură formată dintr-un preambul și un număr de 26 de articole.

În preambul, Părțile la Protocol declară principiile și bazele în care au convenit Protocolul. Părțile au ținut cont că apa este esențială pentru susținerea vieții, iar precondiția necesară atât pentru menținerea sănătății cât și pentru dezvoltarea durabilă este ca apa să fie disponibilă în cantitățile și calitatea suficientă de a satisface nevoile de bază ale omului.

Părțile la Protocol s-au bazat și inspirat în realizarea acestuia pe prevederile relevate ale convențiilor internaționale în domeniile gospodăririi apelor și protecției mediului și ale accesului și participării publicului în probleme de mediu, pe deciziile, sarcinile

și recomandările Cartei Europene pentru Mediu și Sănătate 1989 și ale Declarației de la Helsinki privind Mediul și Sănătatea, 1994, precum și declarațiile, recomandările și rezoluțiile ministeriale formulate în cadrul procesului "Mediu pentru Europa".

Interesul țării noastre pentru ratificarea prevederilor Protocolului reiese din faptul că obiectivele acestuia sunt în totalitate aplicabile problematicii existente din domeniul gospodăririi apelor, salubrității și prevenirii bolilor asociate apei, oferind cadrul politic și juridic de acțiune atât în plan național cât și în context internațional.

De menționat că în legislația română există prevederi care să permită aplicarea prevederilor Protocolului.

Față de cele prezentate mai sus, a fost întocmit proiectul de lege alăturat, în vederea aprobării Ordonanței Guvernului pentru ratificarea Protocolului privind apa și sănătatea, adoptat la Londra, la 17 iunie 1999, la Convenția privind protecția și utilizarea cursurilor de apă transfrontiere și a lacurilor internaționale, adoptată la Helsinki, la 17 martie 1992, pe care îl supunem Parlamentului spre adoptare.

PRIM-MINISTRU,

Mugur Isărescu

Mugur Isărescu

